

ת"פ 13879/02/15 - מדינת ישראל נגד יצחק סוויד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13879-02-15 מדינת ישראל נ' סוויד
לפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נג'מי חאיק-מסעד
פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

המאשימה

נגד

יצחק סוויד
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל כשכאש

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע עובדתי כללי והשתלשלות ההליכים המשפטיים:

(1) תמצית כתב האישום:

1. הנאשם הואשם לפניו בביצוע עבירות בניגוד להוראות פקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - הפקודה).
2. בעובדות כתב האישום נטען, בתמצית, כלהלן:
 - בין שנת 1969 לבין שנת 2010 הועסק הנאשם - יליד שנת 1949 - כמנהל שכיר בבנק אגוד.
 - ביום 17.12.02 פתח הנאשם חשבון בבנק ספרא בשוויץ (להלן - החשבון בשוויץ).
 - בכל אחת משנות המס 2003 עד 2011 (תשע שנות מס) הפיק הנאשם הכנסות מריבית על הכספים שהפקיד בחשבון בשוויץ, כמפורט בטבלה שבכתב האישום ובסך הכל בסכום כולל של 2,467,602 ₪.
 - הנאשם לא דיווח לרשות המיסים על הכנסותיו האמורות. בין שנת 2003 לבין שנת 2009 לא הגיש הנאשם דוחות על הכנסותיו לפקיד השומה. בשנת 2010 ובשנת 2011 הגיש הנאשם דוחות על הכנסותיו, אך לא כלל בהם את ההכנסות מריבית שנצמחו לו בחשבון בשוויץ, בסכום כולל של 786,702 ₪.

3. על רקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום, בשתי עבירות של השמטת הכנסה מתוך דו"ח, בניגוד להוראות סעיף 220(1) לפקודה, וכן בתשע עבירות של מרמה, עורמה עמוד 1

ותחבולה, בניגוד להוראות סעיף 220(5) לפקודה (עבירה אחת לכל שנת מס שבתקופה הרלוואנטית).

(2) תשובת הנאשם לאישום והמשך ההליכים המשפטיים:

4. בין הצדדים התנהל הליך גישור, שלא צלח, ובסופו של דבר הועבר התיק לשמיעת הראיות לפניי. תשובת הנאשם לאישום ניתנה בכתב, באמצעות בא-כוחו, וכללה כפירה כמעט-מלאה בכל הנתען בעובדות כתב האישום. אמנם הנאשם הודה כי לא הגיש דוחות לפקיד השומה בין שנת 2003 לבין שנת 2009, אך בד בבד הוסיף וטען שלא היתה עליו חובה להגישם. עוד טען הנאשם, כי בשנים 2010 ועד 2011 לא נצמחו לו הכנסות מריבית (ר' התשובה לאישום, שהוגשה במסגרת בקשה מס' 16).

5. על רקע זה נקבע התיק לשמיעת הראיות תוך מתן הוראות באשר להגשת תיק מוצגי התביעה (ר' בפרוטוקול, עמ' 15-16). ואולם, עובר לשמיעת הראיות ויתרה ההגנה על חקירת עדי התביעה, כך שפרשת התביעה התמצתה בהגשת תיק מוצגי התביעה (ר' ההודעה שהוגשה במסגרת בקשה מס' 24 וכן בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 12). בנוסף, כפי שהובהר במהלך עדותו של הנאשם בבית המשפט, הלכה למעשה הודה הנאשם לפניי בכל העובדות הרלוואנטיות ליסוד העובדתי בעבירות שבהן הואשם, לרבות סכום ההכנסה שהושמטה (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 3). מכאן, כמסתבר בסופו של יום, שגדר המחלוקת העובדתית בין הצדדים הינו מצומצם ביותר ומתמקד בסוגיית הוכחת היסוד הנפשי (ר' גם בסעיף 4 לסיכומי ההגנה).

6. עוד יש לאזכר, לשם הבהרת המחלוקת בין הצדדים, את הוראות החוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 132), תשס"ב-2002 (להלן - תיקון 132), אשר נכנס לתוקף ביום 1.1.03. תיקון 132, שהיה תיקון רב היקף, ערך בזמנו רפורמה בשיטת המיסוי בישראל בכך שהרחיב את בסיס המס לגבי הכנסות משוק ההון וכן שינה את דרך המיסוי מטריטוריאלי לפרסונלית, דהיינו: הטיל מס על תושבי ישראל גם בגין הכנסותיהם מחוץ לישראל (ר' דברי ההסבר להצעת החוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 132), תשס"ב-2002, **הצ"ח** 3156 תשס"ב, בעמ' 770).

כאמור, הנאשם פתח את החשבון בשווייץ ביום 17.12.02, כלומר כשבועיים לפני כניסתו לתוקף של תיקון 132, והצדדים נחלקו לפניי באשר למשמעותה של עובדה זו. לטענת ב"כ המאשימה, מועד פתיחת החשבון על-ידי הנאשם והעברת הכספים לשווייץ אינו מקרי, שכן אם הנאשם היה ממשיך להשקיע את כספיו בחשבונות בנק ישראל, החל מיום 1.1.03 היו הבנקים המקומיים מנכים מס במקור על רווחי הריבית שלו. לפיכך, כך לטענת ב"כ המאשימה, המועד הנ"ל מלמד בבירור על מטרה להתחמק ממס מצדו של הנאשם.

ב. עיקר פרשת התביעה:

7. פרשת התביעה התמצתה כאמור בהגשת תיק מוצגי התביעה. נוכח גדר המחלוקת המצומצם בין הצדדים, הסקירה שלהלן תתמקד בהיבטים הרלוואנטיים לסוגיית היסוד הנפשי בלבד. בתמצית יצוין, כי תיק מוצגי התביעה כולל, בין השאר, את שתי ההודעות שנגבו מהנאשם (ת/1 ות/2), את הדוחות בעניין החיפוש שנערך בדירתו של הנאשם (ת/3 ות/4), את מסמכי החשבון בשווייץ (ת/5), את הדוחות והמסמכים הנוגעים להסרת המחדל שבדיעבד (ת/6 ות/6א), וכן את הודעות ר"ח סעד רסולי (ת/7) ור"ח שי בדיחי (ת/8).

(1) הודעות הנאשם:

8. מהנאשם נגבו ברשות המיסים שתי הודעות מפורטות, באזהרה (ת/1, מיום 5.8.13, ות/2, מיום 29.10.13). יאמר מיד, כי מההודעה ת/1 עולה בבירור שלנאשם בקיאות רבה בענייני כספים. בין השאר, במהלך החקירה הסביר הנאשם לחוקריו כיצד למצוא אסמכתאות - מתוך מסמכי החשבון שבשפה האנגלית - לסכומים אותם הוא מסר ושעליהם נחקר, והכל אגב מתן הסברים לנתונים המופיעים במסמכים אלה (ר' ת/1, שורה 84 ואילך).

9. באשר לשאלה מדוע לא דיווח על הכנסותיו מהחשבון בשווייץ חזר הנאשם וטען כי מדובר ב"טעות". הנאשם טען כי לא היה מודע להוראות תיקון 132, הגם שבדבריו הפגין ידע לא מבוטל בהקשר ספציפי זה; כלהלן:

ת. נעשתה טעות בתום לב בגלל שלא היה ידוע לי התיקון בחוק שחייבים לדווח על הכנסות מחו"ל. במידה והיה מנוהל התיק בבנק בישראל היה מנוכה מס במקור על פי התקנות - לא היה נדרש הגשת דוחות.

...

ש. אתה היית בעל תפקידים בכירים בבנק ואתה יודע שהבנקים נדרשים לנכות מס במקור על הכנסות מריבית של לקוחותיהן, ושאלתי מדוע מה שהיה ברור בעבודתך לא יישמת בחיך הפרטיים?

ת. זו טעות, טעות, כשאני העברתי את הכספים זה היה לפני הרפורמה והחייב הי[ה] אז טריטוריאלי, ולא אישי, אני העברתי את הכסף בדצמבר [2002] עוד לפני הרפורמה ובשל כך לא חשבתי על זה (ת/1, שורה 136 ואילך).¹⁰

10. בשלב מאוחר יותר בחקירה הוסיף הנאשם כלהלן:

ת. אני פתחתי את החשבון לקראת סוף 2002, באותה תקופה היה שר האוצר סילבן שלום ודיברו על זה שעכשיו (ב-2002) יש מס גיאוגרפי רק על מה שבישראל, ושהולכים לשנות את זה, ואני בטעות לא דיווחתי נכון ולא שילמתי.

ש. כלומר, ידעת שהיה שינוי ובגלל טעות לא דיווחת?

ת. נכון (ת/1, שורה 222 ואילך).

11. הנאשם אישר כי לא שילם בשווייץ מס על הכנסותיו, אך הוסיף וטען כי לא זו היתה הסיבה לפתיחת החשבון בשווייץ, אלא רצונו להשקיע את כספו ב"מקום בטוח". לאחר מכן הוסיף:

ש. איפה היה הכסף קודם?

ת. בחשבון בנק שלי, בישראל, בבנק אגוד.

ש. בנק אגוד הוא לא מקום בטוח?

ת. הסכנה היא כמו האיום האירני היום, אז דיברו על האיום של סדאם חוסיין ומלחמת המפרץ השנייה (ת/1, שורה 246 ואילך).

12. הנאשם נשאל מדוע, בשנים 2010 ו-2011 כשכבר הגיש דוחות באמצעות ר"ח, לא ציין בפני עמוד 3

רואה-החשבון כי יש לו פיקדון של מיליון דולר בשווייץ, והשיב: "פרח מזיכרוני". כשהתפלא על כך החוקר הבהיר הנאשם: "הריבית פרוחה מזיכרוני" (ת/1, שורה 183 ואילך). החוקר המשיך ושאל כיצד מכל מקום בעולם בחר הנאשם לפתוח חשבון דווקא בשווייץ, ששם הכל חסוי, ובמקרה חשבון זה פרח מזיכרוני, והנאשם השיב: "יד המקרה" (שם, שורה 190). לשאלה נוספת, מדוע בחר בבנק ספרא דווקא, השיב הנאשם: "הוא ישב בבניין המילניום, ושם הלכתי לפתוח" (שם, שורה 195).

בהמשך הדברים הסביר הנאשם כי הגיש את הדוחות לשנות המס 2010 ו-2011 על רקע פרישתו. כשנשאל מדוע לא כלל בדוחות האלה את הכנסותיו מהחשבון בשווייץ, חרף פנייה ספציפית מרשות המיסים (מס הכנסה), השיב הנאשם:

לגבי הכנסות מריבית בחו"ל, לא כללתי בדוחות של 2010 ו-2011 הכנסות מריבית בחו"ל, לגבי הפניה, היא נעשתה מאוחר יותר מהמועד שבו הגשתי את הדוחות... (ת/1, שורה 281 ואילך).

13. בקשר לטענת הנאשם כי קיבל את הפניה ממס הכנסה רק לאחר הגשת הדוחות הנ"ל עומת הנאשם, מחד גיסא, עם מכתב שהוא עצמו כתב לגבי אורנה קאפח ממס הכנסה ביום **15.5.12**, ובו הוא מאשר קבלת מכתבה בעניין החשבון בשווייץ הנושא תאריך 13.3.12 (ר' ת/9), ומאידך גיסא, עם העובדה שהדוחות הנ"ל הוגשו רק ביום **30.7.12** (ר' ת/10). הנאשם השיב כי "יכול להיות" שהדו"ח "ישב" אצל רו"ח בדיחי (ת/1, שורה 314).

14. עוד יש לציין, כי הנאשם נחקר במסגרת ההודעה ת/1 אודות התנהגותו עובר לחיפוש, שנערך בדירתו באותו הבוקר (דהיינו: בבוקר יום 5.8.13) על-פי צו חיפוש. כשנשאל הנאשם מדוע לא פתח את דלת הבניין, כאשר חוקרי מס הכנסה צלצלו באינטרקום, הוא השיב: "משום שלא ידענו מי הם" (ת/1, שורה 204); וכשנשאל מדוע פתח את דלת הדירה רק לאחר כחצי שעה - לאחר שהחוקרים נכנסו לבניין ודפקו בדלת כשהם מודיעים שבידיהם צו חיפוש - הוסיף: "אולי אמרו לא שמעתי" (ת/1, שורה 208. ר' גם זכ"ד החוקרים, ת/3).

15. מהנאשם נגבתה כאמור גם הודעה נוספת, באזהרה, ברשות המיסים (ר' ת/2 מיום 29.10.13). במסגרת הודעה זו הוטח בנאשם חשד החוקרים כי עובר לחיפוש הוא ניצל את פרק הזמן, עד שפתח את דלת הדירה, לצורך השמדת או העלמת חלק ממסמכי החשבון בשווייץ; וזאת נוכח חסר מסוים שנתגלה במסמכים שנתפסו. ואולם, הנאשם הכחיש את החשדות וטען שלא העלים או השמיד חומר כלשהו (ת/2, שורה 13 ואילך).

(2) דוחות החיפוש ומסמכי החשבון בשווייץ:

16. כאמור, בתחילת הדרך לא שיתף הנאשם פעולה עם חוקרי מס הכנסה, אשר הגיעו לדירתו לצורך עריכת חיפוש על-פי צו חיפוש, בכך שלא פתח את דלתות הבניין והדירה אלא לאחר חלוף זמן ניכר. בסופו של דבר, לאחר שהחוקרים נכנסו לדירה, הם ערכו בה חיפוש; לבקשת הנאשם בנוכחותו ובנוכחות זוגתו בלבד (ר' ת/3).

במסגרת חיפוש זה נתפסו בדירה מסמכים רבים (ר' דו"ח החיפוש ת/4), הכוללים מסמכים בעניין החשבון בשווייץ (ת/5) אך גם מסמכים נוספים שלאחר מכן הושבו לידי הנאשם (ר' בהודעה ת/2, שורה 10 ואילך).

17. המסמכים הרבים שנתפסו ושהוגשו לבית המשפט (5/ת) הינם מסמכים בשפה אנגלית, הקשורים לחשבון בשווייץ. מדובר במסמכי החשבון, אותם קיבל הנאשם מהבנק בדואר במהלך השנים באופן שוטף. המסמכים מתעדים, בין השאר, את הרווחים שנצמחו לנאשם בחשבון. בנוסף, המסמכים מתעדים הוראות שנתן הנאשם לבנק, למשל לצורך נטילת הלוואות (ר' 5/ת ו-5/ת), וכן העברת סכום נכבד של 110,000 דולר (ארה"ב), על-ידי הנאשם, מישראל לחשבון בשווייץ (ר' 5/ת).

עוד יש לציין, כי המסמכים כוללים מכתב מהבנק לנאשם, הנושא תאריך 5.3.03 (5/ת). במכתב זה נכתב כי הבנק רשם לפניו את הוראות הנאשם לשלוח לו דואר באופן שוטף. במכתב גם התבקש אישור קבלתו בחתימת הנאשם, אשר אכן מופיעה בתחתית המכתב עם ציון התאריך 16.3.03.

(3) הודעת ר"ח סעד רסולי:

18. הודעת ר"ח רסולי (7/ת) נגבתה ביום 5.8.13, למעשה במקביל לגביית הודעתו הראשונה של הנאשם (1/ת). ר"ח רסולי סיפר שהנאשם הגיע אליו דרך המלצה של לקוח אחר, "**לפני כשנה-שנתיים לערך**", ושכר את שירותיו (7/ת, שורה 17).

19. ר"ח רסולי מסר, כי הנאשם סיפר לו בפגישתם הראשונה על החשבון בשווייץ, שהינו חשבון נושא ריבית, ור"ח רסולי ביקש ממנו אסמכתאות על כך (7/ת, שורה 48 ואילך). בעקבות זאת, בדו"ח שהגיש ר"ח רסולי בשם הנאשם, לשנת המס 2012, נכללו גם הכנסות מריבית בחו"ל. דו"ח זה - שהוגש למס הכנסה ביום 10.6.13 - היה הדו"ח הראשון שהגיש ר"ח רסולי בשם הנאשם (שם, שורה 81).

20. לר"ח רסולי הוצג על-ידי חוקרת מס הכנסה מכתב מיום 11.9.12, שהנאשם כתב לפקיד שומה ת"א 5 ובו ציין כי בדוחות שהגיש קודם לכן "**לא נכללו הכנסות מקופוני ריבית בחו"ל משווייץ**". ר"ח רסולי התייחס למכתב זה באומרו: "**המכתב הודפס אצלי במשרד אבל אני לא חתמתי עליו, אלא יצחק** (הנאשם - ש.א.) **חתום עליו. יצחק שאל אותי מה לעשות ואמרתי לו שיכתוב את האמת, שידווח באופן נאות וכך נעשה**" (7/ת, שורה 60 ואילך).

(4) הודעת ר"ח שי בדיחי:

21. הודעת ר"ח בדיחי (8/ת) נגבתה ביום 8.8.13. ר"ח בדיחי מסר כי בשנת 2011 בנו של הנאשם - שהיה לקוח שלו - הפנה אליו את הנאשם על מנת שיערוך עבורו דו"ח להחזר מס בגין שנת 2010, וזאת על רקע פרישתו של הנאשם מהעבודה בבנק איגוד. לדברי ר"ח בדיחי "**המסמכים שכבו במשרדי תקופה ארוכה והדו"ח לפי מיטב זכרוני הוגש בשנת 2012 יחד עם הדו"ח [מ]שנת 2011**" (8/ת, שורה 19).

22. ר"ח בדיחי נשאל אם הדריך את הנאשם על מה הוא צריך להצהיר בדוחות למס הכנסה והשיב כי הסביר לנאשם "**שהוא צריך להצהיר על כל הכנסותיו הן ממשכורת והן מביטוח לאומי, רווחי הון והשכרת דירות אם יש**" (8/ת, שורה 56). בהמשך הוסיף ר"ח בדיחי: "**אני אמרתי למר יצחק סויד שעליו להצהיר על כל ההכנסות שלו, ואם יש לו הכנסות מחו"ל הוא היה אמור לדווח לי... היות והסברתי לו את החשיבות בהצהרה על כל הכנסותיו ואני לא אמור לדעת שיש לו הכנסות מחו"ל**" (8/ת, שורה 67 ואילך). בהמשך הסביר ר"ח בדיחי כי לא דיבר עם הנאשם ספציפית על הכנסות מחו"ל, אך שאל אותו על רווחי הון ועל כן הנאשם היה אמור להבין שאם יש לו הכנסות מחו"ל

עליו להצהיר עליהן (שם, שורה 95).

23. לשאלה ספציפית בעניין הכנסות הנאשם מריבית במסגרת החשבון בשווייץ - ולאחר שהוצגו לפניו נתונים בעניין - השיב רו"ח בדיחי, בפליאה, כי לא ידע על כך (ת/8, שורה 75). רו"ח בדיחי הוסיף כי מתוך הסבריו לנאשם במהלך הכנת הדו"ח, הנאשם היה **"אמור לדעת שעליו להכניס את כל הכנסותיו משווייץ בדוחות השנתיים היות שזו הכנסה קבועה מזה שנים רבות"** (ת/8, שורה 81).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

24. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם-עצמו, וכן בתו, גב' שרית סוויד.

(1) עיקר עדות הנאשם בבית המשפט:

25. בחקירתו הראשית הרחיב הנאשם בתיאור נסיבותיו האישיות והקריירה המקצועית שלו בבנק איגוד. הנאשם תיאר כיצד החל לעבוד בבנק לאחר שחרורו מהצבא והתקדם בעבודתו עד לתפקיד של מנהל הסניף; וזאת עד לפרישתו בחודש אוקטובר 2010. הנאשם הסביר כי פנייתו לרו"ח בדיחי נעשתה על רקע הפיצויים, שאותם קיבל מהבנק עם פרישתו, ועל כן דיווח לרו"ח בדיחי רק על פיצויים אלה (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 2).

עוד תיאר הנאשם כיצד שמע סיפורים, הן בילדותו מאמו והן בבגרותו מלקוח ניצול שואה, אודות החשיבות שבהחזקת "מטבע זהב" לעת חירום. בעקבות סיפורים אלה, כך לטענת הנאשם, גמלה בו ההחלטה לפתוח חשבון במקום מוגן; וזהו הרקע לפתיחת החשבון בשווייץ (ר' בפרוטוקול, עמ' 20 שורה 1 ואילך). יוטעם, כי בחקירתו הנגדית טען הנאשם שפתח חשבון קודם בשנת 2000 ב"בנק אחר" ב"מקום אחר", הגם שלא צירף מסמכים בעניין (שם, עמ' 24 שורה 1; עמ' 34 שורה 2).

26. בחקירתו הראשית סיפר הנאשם בהרחבה על משפחתו וילדיו; ובמיוחד על שרית, הבת הצעירה. הנאשם תיאר בהרחבה את פרשת נישואיה של שרית לבעלה-לשעבר (להלן - הגרוש), שעמו נולדו לה שני ילדים. נישואין אלה עלו על שרטון והסתיימו בסכסוך רע ומר בין בני הזוג, אגב ניהול הליכים משפטיים טעונים. לענייננו כאן אין צורך להתייחס לפרטי פרשה עגומה זו ודי לציין כי (כך לפי טענת הנאשם) הגרוש סבר שהנאשם סכסך והפריד בינו לבין שרית ועל רקע זה איים על שרית כי יתנקם בנאשם בכך שילשין לרשויות אודות קיומו של החשבון בשווייץ (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 1 ואילך).

27. לטענת הנאשם, בעקבות האיומים האמורים **"...פניתי לרו"ח (רסולי - ש.א.) כדי להגיע להסדר גילוי מרצון. פניתי לבנק לקבל נתונים ולשלם מס. שלחתי לפקיד הבנק (בשווייץ - ש.א.) מייל, לא השיב לי, לא נענית"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 10). בהקשר זה הציג הנאשם הודעת דואר-אלקטרוני, ששלח לדבריו לבנק ביום **1.2.12** ובו כתב **"אבקש מצב"** (ר' נ/1).

יוטעם, כי בחקירתו הנגדית לפני טען הנאשם שפנייתו לרו"ח רסולי נעשתה רק עם קבלת מכתבה של גב' קאפח מיום **13.3.12**, דהיינו: במועד מאוחר יותר ובנסיבות אחרות, והנאשם לא הצליח ליישב את הסתירה שבין שתי גרסאותיו אלה (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 16 ואילך).

28. כשנשאל הנאשם על-ידי בא-כוחו מדוע, במסגרת חקירותיו במס הכנסה, לא מסר את גרסתו בדבר פנייה לרו"ח כדי להגיע להסדר גילוי מרצון, השיב הנאשם כי לא רצה **"שהנכדים יגדלו ויודע"**

להם שאביהם רוצה להלשין על הסבא". ואולם, כך הוסיף הנאשם, כיום "הדברים התפרסמו בתקשורת המעצר שלי, הכל היה ידוע, מה יש להסתיר...?" (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 16 ואילך).

29. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם, לשאלות ספציפיות של ב"כ המאשימה, את כל העובדות המהותיות הנקובות בכתב האישום החל בפתיחת החשבון בשווייץ, עבור בהפקדת הכספים שם, וכלה ברווחים שצבר הנאשם בחשבון זה תוך אי-דיווח לרשות המיסים.

הנאשם גם אישר, כי במסגרת החשבון בשווייץ הוא קנה אגרות חוב של מדינות המשלמות "קופונים" פעמיים בשנה (ר' בפרוטוקול, עמ' 23-24). עוד אישר הנאשם כי דוחותיו, לשנות המס 2010 ו-2011, הוגשו לרשות המיסים רק ביום 30.7.12, והוסיף: "אני פניתי לרו"ח, מה רו"ח עשה? אני משיב שאני לא יודע... אני פניתי לרו"ח בדיחי, הגשתי לו את הדוחות. זה שהוא שם במגירה, אין לי שליטה על זה" (שם, עמ' 24 שורה 19).

30. הנאשם נשאל אם בשנת 2002, עת פתח את החשבון בשווייץ, הוא ידע על הרפורמה בשיטת המיסוי בישראל (שנעשתה במסגרת תיקון 132), והשיב כי אינו זוכר (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 30). כשעומת עם העובדה שהודה בידיעה כזו בהודעתו ת/1, הוסיף הנאשם: "אם זה מה שאמרתי אז, אז זה נכון", אך מיד לאחר מכן, כשנשאל מה היה השינוי שנערך בשיטת המס, השיב הנאשם: "היום אני יודע".

במקום אחר טען הנאשם כי עיתוי פתיחת החשבון - ביום 17.12.02, כשבועיים בלבד לפני כניסת תיקון 132 לתוקף - קרה "ממש במקרה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 7). יוטעם, כי מעט לפני תשובה אחרונה זו טען הנאשם כי העביר את החשבון (שאותו כאמור פתח לטענתו ב"מקום אחר") לשווייץ לפי המלצה של חבר, הגם שבהודעתו ת/1 לא דיבר הנאשם על כך (השווה לאמור בפסקה 12 דלעיל).

31. הנאשם ביקש להסביר את העובדה שלא דיווח לרשות המיסים על החשבון בשווייץ והכנסותיו ממנו בכך ש"טחו עיניו". ב"כ המאשימה עימתה את הנאשם כי מדובר בהתנהלות ממושכת, לאורך שנים ארוכות, והלה השיב כלהלן:

ת. כפי שציינתי למה פתחתי את החשבון בחו"ל. הכסף הזה היה כמו מטבע שאמי קיבלה מאביה. פשוט לא התייחסתי לחשבון הזה בכלל. תשאל אותי - איך יכול להיות, אתה מנהל בנק, נראה על פניו אינטליגנטי - אני משיב שטחו עיניי.

ש. שכחת מהחשבון?

ת. כן.

ש. העברת את הכסף ושכחת מקיומו?

ת. נכון, אמת.

ש. ...נ[ת]פסו דפי בנק אצלך בבית. משנת '03 ועד שנת 2011 דפים שקיבלת כל חודש מהבנק בשווייץ, זה נכון?

ת. זה נכון.

ש. אני אומרת לך שהדפים האלה גם אם שכחת, זה תזכורת מתמדת לעצם קיום

החשבון, איך אתה רוצה שאני אאמין לך שאתה שכחת ממנו?

ת. דוחות האלה הגיע מדי חודש, הונחו באיזשהו ארגון, תשאלו את החוקרים שהיו, היו מונחים כאבן שאין לה הופכין.

ש. המעטפות היו פתוחות, זה לא מעטפות שהגיעו אליך הביתה ואתה עזבת אותן?

ת. אני חוזר - נפתחו והושמו בצד. אני לא טוען שלא ידעתי שיש לי חשבון, אני לא טוען שלא ידעתי שאני מקבל ריבית (טופח על ראשו) (ר' בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 13 ואילך).

32. מיד לאחר מכן הציגה ב"כ המאשימה בפני הנאשם את המכתב ת/5, שהינו כזכור מכתב בשפה האנגלית שהנאשם קיבל מהבנק בשווייץ ואשר אותו בחתימת ידו (ר' בפסקה 17 דלעיל). בתגובה עזב הנאשם את דוכן העדים ויצא מאולם בית המשפט (ר' בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 1).

לאחר ששב לדוכן העדים והתבקש להתייחס לתוכן המכתב, טען הנאשם: "לא מבין אנגלית, לא דובר אנגלית. לא מבין מה כתוב בו, שלחו לי וחתמתי" (שם, עמ' 28 שורה 29); זאת, הגם שבשלב מוקדם יותר אישר הנאשם כי במכתב רשום "תאריך וחתומה" וכי הוא הבין שעליו לחתום על המכתב (שם, עמ' 27 שורה 24 ואילך).

33. כפי שאוזכר כבר לעיל, בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי פנייתו לרו"ח רסולי נעשתה בעקבות מכתבה של גב' קאפח, בניגוד לגרסתו בחקירה הראשית אודות חשש מהלשנה מצדו של הגרוש. מכל מקום, הנאשם התמיד בחקירתו הנגדית בטענה כי דובר בפנייה לצורך "גילוי מרצון", גם כאשר עומת עם העובדה שרו"ח רסולי לא ציין זאת בהודעתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 22 ואילך). עם זאת, הנאשם אישר כי בפועל לא ערך גילוי מרצון שכן לא הגיש דו"ח בעניין הכנסותיו מריבית בחו"ל בטרם תחילת החקירה (שם, עמ' 32 שורה 3).

עוד יש לציין, כי הנאשם שב ואשר שלא דיווח לרו"ח בדיחי אודות הכנסותיו מריבית מהחשבון בשווייץ, ובאשר לשאלה מדוע נמנע מלדווח הוסיף: "...זה יותר משכחתי, החשבון הזה כאילו לא היה קיים מבחינתי עד שקיבלתי איזושהי סטירה כדי להתעורר, לצערי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 13).

34. בשלב מאוחר יותר עימתה ב"כ המאשימה את הנאשם עם העובדה - העולה ממסמכי החשבון - שהנאשם פעל באופן אקטיבי בניהול החשבון בשווייץ, לרבות במתן הוראות ואף בנטילת הלוואות. הנאשם השיב כלהלן:

ש. אני אומרת לך שהחשבון שלך בשווייץ לא היה "רדום", בחירת המדינות שבהן השקעת, זה מראה על ידע בתחום, החשבון הביא לך תשואה גבוהה?

ת. מישהו הכחיש את זה!?

...

ש. במהלך השנים אתה גם לקחת הלוואות מהבנק, ז"א היית פעיל בניהול חשבון הבנק. לכן הטענה שלך ששכחת מקיום החשבון היא לא הגיונית. מה אתה אומר?

ת. מה זאת אומרת שכחתי מחשבון הבנק, לא ידעתי שיש לי חשבון?! בוודאי

שידעתי. השאלה היא תשלום המס על הריבית. אם משתמע מדבריי שלא ידעתי שיש לי חשבון? אני משיב בטח שידעתי שיש לי חשבון. לא מדובר אם ידעתי או לא ידעתי שיש לי חשבון.

ש. אז על מה מדובר?

ת. בתשלום המס.

ש. אז למה לא שילמת?

ת. דפוק (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 10 ואילך).

(2) עיקר עדותה של גב' שרית סוויד:

35. במסגרת פרשת ההגנה העידה גם בתו של הנאשם, גב' שרית סוויד, שהרחיבה בתיאור הסכסוך בינה לבין הגרוש ואגב כך הפנתה להודעות דואר-אלקטרוני שהשניים החליפו ביניהם בתחילת שנת 2012 (ר' נ/2).

36. כפי שכבר צוין לעיל, לענייננו כאן אין צורך לעמוד על פרטי הסכסוך המר הנ"ל. די לציין, כי גב' סוויד סיפרה שהגרוש אמר כי אביה, הנאשם, רצה בהרס התא המשפחתי שלהם, ויצר רושם ברור כי הוא מתכוון להתנקם בנאשם באמצעות דיווח לרשויות אודות החשבון בשווייץ (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 22 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

(1) העבירות שבהן הואשם הנאשם:

37. הנאשם הואשם לפניי בעבירות לפי הוראות סעיף 220 לפקודה - סעיפים-קטנים (1) ו-(5) - שנוסחו הינו כלהלן:

220. **מרמה וכו'.**

אדם אשר במזיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס, עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו - מאסר שבע שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין ופי שניים מסכום ההכנסה שהעלים, שהתכוון להעלים או שעזר להעלים, או שני העונשים כאחד; ואלו הן:

(1) השמיט מתוך דו"ח על פי הפקודה כל הכנסה שיש לכללה בדו"ח;

(2) מסר בדו"ח על פי הפקודה אמרה או תרשומת כוזבות;

(3) השיב תשובה כוזבת, בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאלה, או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על פי הפקודה;

(4) הכין או קיים, או הרשה אדם להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות;

(5) השתמש בכל מרמה, עורמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן;

(6) הציג מסמך כוזב למשלם ההכנסה לצורך מניעת ניכוי מס במקור או הפחתתו.

38. הנה כי כן, סעיף 220 לפקודה מפליל שורה ארוכה של מעשי מרמה קונקרטיים ואף מוסיף ומפליל - במסגרת סעיף-קטן (5), שבפקודה המקורית היה הסעיף-הקטן האחרון (דהיינו "סעיף עוללות" או "סעיף סל") - כל מעשה מרמה שאינו בא בגדר יתר הסעיפים-קטנים (ר' והשווה ע"פ 406/69 ברנדל נ' מדינת ישראל, פ"ד כד (1) 210, 212-213 (1970)). מכאן ברור, כי התכלית החקיקתית העומדת ביסוד סעיף 220 לפקודה הינה תכלית מרחיבה, שנועדה להגן באופן מקיף על הערכים החברתיים המוגנים באמצעות עבירות המס, דהיינו: הערכים החברתיים של הגנה על השוויון בנשיאת נטל המס ומניעת גזל הקופה הציבורית.

עוד יש לציין, בהקשר זה של פרשנות העבירה, כי עבירות מס הן עבירות קלות לביצוע אך קשות לגילוי ולחשיפה. בנוסף, ביצוען של עבירות מס יכול שיעשה במגוון כמעט בלתי מוגבל של דרכים. היבטים אלה עומדים אפוא ביסוד ההגדרות המרחיבות בהן נקט המחוקק. ואכן - לענין קלות הביצוע והקושי בגילוי ובחשיפה - המקרה שלפנינו יוכיח: הנאשם ביצע את העבירות במשך שנים ארוכות, ללא כל קושי ומבלי שנתפס; ואם אמנם נכונה השערת הנאשם כי המידע אודות עבירות אלה הגיע לרשויות רק בדרך מקרה, אגב סכסוך הגירושין של בתו, הדבר אך מדגיש את הקושי הרב שבגילוי ובחשיפת עבירות כגון אלה.

39. אגב דיון זה יש להעיר, הגם שהדברים לא עלו בסיכומי הצדדים, כי בכתב האישום נפלה טעות מסוימת בכך שבהתייחס לשנות המס 2010 ו-2011 הואשם הנאשם הן בעבירה לפי הוראות סעיף 220(1) לפקודה והן בעבירה לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודה. דא עקא, שכאשר מדובר באותה שנת מס, אישום בשני הסעיפים הנ"ל גם יחד מהווה כפל-אישום, שכן סעיף-קטן (5) הינו כאמור "סעיף עוללות". מכאן, שהאישום הנכון הינו בשבע - ולא בתשע - עבירות לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודה, בהצטרף כמובן לשתי העבירות לפי הוראות סעיף 220(1) לפקודה.

40. באשר ליסוד הנפשי הנדרש בעבירות לפי הוראות סעיף 220 לפקודה, מנוסח הסעיף עולה שהוא נקבע ברישא ומתבטא בדרישה להתנהגות הנעשית "במזיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס". כיוון שהפקודה הינה דבר חקיקה ותיק, לענין משמעות המונחים שנקבעו בה יש לפנות להוראות הפרשנות שבסעיף 90א לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הוראות אלה קובעות כי המונח "מזיד" משמעותו היא "מודעות"; והמונח "כוונה" - בהתחשב בכך שלא מדובר בעבירה תוצאתית - משמעותו היא "מטרה". הנה כי כן, היסוד הנפשי הנדרש לגיבוש אחריות לעבירות לפי הוראות סעיף 220 לפקודה הינו מודעות העושה למעשיו בצירוף מטרה להשגת היעד של התחמקות ממס (או עזרה לאדם אחר בכך).

41. דרישת המטרה הינה, כמובן ומטבע הדברים, עניין שבלב. לפיכך, בהיעדר הודאה מפורשת של מבצע העבירה אין ללמוד עליה אלא מתוך מכלול נסיבות העניין. בהקשר זה נקבע בפסיקה, לא אחת, שנסיונות המלמדות על קיום המטרה, הנדרשת לפי הוראות סעיף 220 לפקודה, עשויות להיות בין השאר:

(א) העלמה של חשבון בנק, שבו מחזור משמעותי - דהיינו: העלמה של סכומים שהדעת נותנת שלא "נשכחו" או "פרחו מזיכרון" של בעל החשבון.

(ב) הסתרה של מקור הכנסה שלם - דהיינו: הסתרה והעלמה בנסיבות המקשות מאוד על

חשיפת העבירה וגילוייה (ר' גיורא עמיר, **עבירות מס ועבירות הלבנת הון** (מהדורה שישית, 2014), בעמ' 515 ואילך, והאסמכתאות המאוזכרות שם).

עוד יש לציין, בהקשר זה, כי נסיבות של **העלמה מתמשכת לאורך שנים ארוכות ורצופות**, שוללות על פני הדברים אפשרות שמדובר בהתנהגות שנעשתה בתוך טעות, או מתוך היסח הדעת, בפרט כאשר מדובר **בהכנסות ניכרות**. בנוסף, העלמה של **מקור הכנסה שלם מחו"ל** אף היא אינדיקטיבית למטרת התחמקות ממס, שכן היא נעשית בנסיבות שבהן הקושי של רשויות המדינה לגלות את דבר ההעלמה הינו כפול ומכופל.

(2) מישור היסוד העובדתי:

42. על פני הדברים ברור, מתוך סקירת הראיות דלעיל, כי הוכחו לפניי כדבעי העובדות הנטענות בכתב האישום והרלוואנטיות להוכחת היסוד העובדתי בעבירות שבהן הואשם הנאשם, דהיינו: שבע עבירות לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודה ושתי עבירות לפי הוראות סעיף 220(1) לפקודה. כל זאת, הן באמצעות המוצגים הרלוואנטיים שהוגשו לפניי בתיק מוצגי התביעה; הן בהודעות שנגבו מהנאשם ברשות המיסים (ת/1 ות/2); והן בעדותו של הנאשם בבית המשפט.

43. יוזכר, כי הגם שבתחילת הדרך כפר הנאשם בחלק מהעובדות הרלוואנטיות, בסופו של דבר - ולאחר עדותו של הנאשם בבית המשפט - אף בסיכומי ההגנה לא הועלו טענות מהותיות במישור היסוד העובדתי; כאשר ב"כ הנאשם מיקד טיעוניו במישור היסוד הנפשי, לרבות בטענה כי הנאשם ביצע "פעולות מקדימות" שמטרתן היתה דיווח על הכנסותיו מריבית באמצעות הליך של "גילוי מרצון" (ר' בסעיף 4 לסיכומיו).

44. עוד יש לציין, כי לאחר תחילת חקירת רשות המיסים הסיר הנאשם את מחדליו בכך ששילם את המיסים הנדרשים ממנו (ר' ת/6 ות/6א). אמנם טוב ויפה עשה הנאשם כאשר שילם את שנדרש ממנו וסילק את מלוא מחדליו, אך עדיין יש בכך כדי ללמד שההיבט המיסויי במקרה זה כלל אינו שנוי במחלוקת.

(3) מישור היסוד הנפשי:

45. חרף ההוכחה הנחרצת - ובסופו של יום אף שאינה שנויה במחלוקת - של היסוד העובדתי של העבירות, התמיד הנאשם בהכחשת קיומו של היסוד הנפשי הנדרש תוך העלאת שלל תירוצים, הגם שלא תמיד באופן עקבי (כגון טענתו ששכח מקיום החשבון בשווייץ, שממנה חזר בו לאחר מכן).

46. יאמר מיד, כי הטיעונים שהעלה הנאשם במישור היסוד הנפשי - החל בטיעון ש"טחו עיניי", עבור בטיעון שאינו "מבין אנגלית", וכלה בטיעון שהחשבון בשווייץ "כאילו לא היה קיים מבחינתי" - הינם על פניהם תירוצים קלושים ומופרכים. אכן, בפרט בהתחשב בניסיונו המקצועי הרלוואנטי רב השנים של הנאשם, כמו גם מעמדו המכובד כמנהל סניף בנק ידוע, מדובר בתירוצים מביכים ממש; ועל רקע זה אין תמה בדבר כי בלחץ החקירה הנגדית החל הנאשם לטפוח על ראשו, יצא מן האולם ובשלב מסוים אף תיאר את עצמו כ"דפוק" (ר' בפסקה 34 דלעיל). גם טענתו הנוספת של הנאשם - שלפיה הוא פתח את החשבון בשווייץ בחשאי משום שביקש לכוון עוגן הצלה לשעת חירום לו ולמשפחתו - איננה ממין העניין, שהרי הדין בישראל לא אסר על הנאשם את עצם פתיחת החשבון בשווייץ אלא רק את העלמת

הכנסותיו הימנו.

47. מכל מקום, טיעוניו הנ"ל של הנאשם הינם חסרי משקל משום שהם נסתרים בראיות שהובאו לפניו; ובהקשר זה ראוי לציין במיוחד את העובדות הבאות, שהוכחו כדבעי:

• הנאשם עבד בבנק איגוד החל משנת 1969. הנאשם התקדם בתפקידיו במהלך השנים עד שהיה למנהל סניף.

• ביום 17.12.02 פתח הנאשם את החשבון בשווייץ. הנאשם הודה כי באותה תקופה ידע על תיקון החקיקה שבין השאר שינה את בסיס המיסוי מטריטוריאלי לפרסונלי (ר' בפסקה 10 דלעיל). יוער, כי הנאשם טען שקודם לפתיחת החשבון בשווייץ החזיק חשבון נוסף בחו"ל, אך הפרטים שמסר בהקשר זה היו כלליים בלבד והוא לא הציג מסמכים כלשהם בעניין זה.

• במהלך תשע שנות מס רצופות, משנת 2003 ועד שנת 2011, החזיק הנאשם סכומי כסף נכבדים בחשבון בשווייץ, שמהם נצמחו לו הכנסות בסכום כולל של 2,467,602 ₪.

• לאחר פתיחת החשבון בשווייץ קיבל הנאשם בדואר, באופן שוטף, את מסמכי החשבון הכוללים דיווח פרטני אודות הקורה בחשבון. מסמכי החשבון נשלחו לנאשם על-פי בקשתו המפורשת והוא אף חתם על מכתב באנגלית המאשר זאת (המכתב ת/5 מיום 5.3.03).

• הנאשם שמר את מסמכי החשבון בדירתו והם נתפסו במהלך החיפוש שנערך בה. בהקשר זה יש להזכיר, כי התנהלותו של הנאשם עובר לחיפוש היתה לכל הפחות תמוהה, כמו גם טענתו שלפיה הוא "לא שמע" את דברי המחפשים שנקשו על דלתו זמן ממושך (ר' בזכ"ד ת/3 ובדו"ח החיפוש ת/4, וכן בפסקה 14 דלעיל).

• כעולה ממסמכי החשבון, הנאשם פעל באופן אקטיבי בחשבון בשווייץ, לרבות בנטילת הלוואות ובהעברת כספים.

• במשך תשע השנים הנ"ל לא דיווח הנאשם לרשות המיסים וממילא לא שילם את המס הנדרש ממנו. יתר על כן, אפילו כשהגיש הנאשם דוחות לרשות המיסים עקב פרישתו מעבודתו, בגין שנות המס 2010 ו-2011, הוא לא דיווח בדוחות אלה על החשבון בשווייץ וממילא על הכנסותיו הימנו. הנאשם אף לא סיפר על החשבון בשווייץ לרו"ח בדיחי, שאת שירותיו שכר לצורך הגשת הדוחות, הגם שרו"ח בדיחי העמיד את הנאשם על הצורך לדווח על כל הכנסותיו.

48. הנה כי כן, הוכח כי הנאשם העלים מקור הכנסה שלם מחו"ל, שהצמיח לו הכנסות נכבדות, במשך תקופה של תשע שנים רצופות, ואף כשנדרש לדווח על הכנסותיו המשיך בהעלמת מקור הכנסה זה. הוכחת נסיבות אלה, כשלעצמה, מגבשת אפוא את הוכחת היסוד הנפשי הנדרש בעבירות דנא.

49. ואולם, במקרה דנא לנסיבות הנ"ל מצטרפות נסיבות וראיות נוספות. מעבר לכך שנכח ניסיונו המקצועי הרלוואנטי של הנאשם קשה מאוד לקבל טענות מצידו בדבר "חוסר מודעות" כביכול, הרי שטענת הנאשם כי "טחו עיניו" נסתרת בעובדות שהוכחו. כאמור, אין עסקין בחשבון שבו נעשתה השקעה ראשונית, ללא פעילות המשך של הבעלים, אלא בדיוק ההיפך הוא הנכון: הנאשם ניהל את החשבון בשווייץ באופן אקטיבי וביצע פעולות רבות שתכליתן היתה למקסם את רווחיו (כאשר הנאשם נשאל על כך, הוא השיב "מישהו הכחיש את זה?!") - ר' בפסקה 34 דלעיל).

יתר על כן, הנאשם קיבל באופן שוטף את מסמכי החשבון ותשובותיו המשתנות בעניין זה מדברות בעד עצמן:

כזכור, בתחילה טען הנאשם שמעטפות מסמכי החשבון אשר הגיעו אליו "**הונחו**" באיזה ארגז, אך אחר הודה כי המעטפות "**נפתחו**" (ר' בפסקה 31 דלעיל). ממילא ברור, כי טענת הנאשם שלפיה, כביכול, טחו עיניו בעניין החשבון בשווייץ, הינה פשוט טענה חסרת פשר וחסרת יסוד.

50. ואם לא די בכל אלה ראוי להזכיר גם את טענותיו התמוהות של הנאשם בעניין אי ידיעתו את השפה האנגלית. כזכור, הנאשם העלה טענה זו רק כאשר עומת עם מכתב הבנק ת/5, אך זאת לאחר שאמר בעצמו כי על מכתב זה הוא נדרש לחתום ולציין את התאריך (ר' בפסקה 32 דלעיל). הנה כי כן, אף לפי גרסתו-הוא אישר הנאשם ידע בקריאת השפה האנגלית והבנתה, וטענותיו בעניין אי-יכולתו לקרוא מכתב באנגלית פשוטה הן למצער מיתממות.

בנוסף, לא למותר להזכיר בהקשר זה, כי במהלך חקירתו ברשות המיסים הסביר הנאשם לחוקריו כיצד לקרוא את מסמכי החשבון - שכולם כתובים בשפה האנגלית - ושוב הדברים מדברים בעד עצמם (ר' בפסקה 8 דלעיל).

51. לבסוף ראוי לציין את מועד פתיחת החשבון בשווייץ על-ידי הנאשם והעברת הכספים לשם, כשבועיים לפני תחילתו של תיקון 132. בעיתוי זה יש כדי להוכיח התנהלות מודעת במטרה להתחמק ממש, שהרי הנאשם עצמו הודה כי לכל הפחות ידע שמשמעות התיקון היא מעבר מבסיס מיסוי טריטוריאלי לפרסונלי.

52. גם את טענותיו של הנאשם בעניין כוונותיו לערוך "גילוי מרצון" יש לדחות. יאמר מיד, כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת שבמקרה דנא לא נערך "גילוי מרצון" - כמשמעותו בנהלי רשות המיסים - שהרי הנאשם הגיש את דוחותיו בעניין הכנסותיו מהחשבון בשווייץ רק **לאחר** פרוץ החקירה. ואולם, אף את הטענות - הכבושות, יש לומר - שלפיהן הנאשם ביצע פעולות המלמדות על כוונה לגילוי מרצון אין לקבל.

53. הנאשם הציג בהקשר זה תכתובת דואר-אלקטרוני, ששלח לדבריו לבנק בשווייץ ובה כתב "**אבקש מצב**" (ר' נ/1). ואולם, מתכתובת סתמית זו אין כל אפשרות ללמוד על כוונה של הנאשם לבצע "גילוי מרצון" באשר להכנסותיו מהחשבון בשווייץ בין שנת 2003 לבין שנת 2011; מה גם שכל העניין הינו חסר פשר נוכח העובדה שהנאשם ממילא קיבל לביתו, באופן שוטף, את מסמכי החשבון.

הנאשם הוסיף וטען, כי פנייתו לרו"ח רסולי נעשתה לצורך הליך של גילוי מרצון, אך גם לטענה זו אין אחיזה בחומר הראיות. **ראשית**, רו"ח רסולי לא מסר בהודעתו (ת/7) כי הנאשם פנה אליו לצורך הליך של גילוי מרצון, על אף שציין כי הנאשם סיפר לו על החשבון בשווייץ. **שנית**, וזה העיקר כאן, כבר עמדנו לעיל על הגרסאות הסותרות שמסר הנאשם באשר למועד ולנסיבות שבהן פנה לרו"ח רסולי (ר' בפסקה 27 דלעיל), וממילא ברור כי מדובר בגרסה שהינה גם כבושה וגם בלתי עקבית, שאין אפשרות ליתן לה משקל ממשי.

54. אגב דיון בטענות הנאשם דבר כוונתו לערוך "גילוי מרצון" לא למותר להזכיר עוד, כי לפי גרסת הנאשם טענות אלה נסבות סביב חששו מ"הלשנה" מצד הגרוש, על רקע הליך הגירושין הטעון שהתנהל בין הגרוש לבין שרית. דא עקא, שחשש זה מלמד, אולי יותר מכל, על חוסר השחר שבטענת הנאשם כי מבחינתו החשבון בשווייץ "כאילו לא היה קיים" או שטחו עיניו מראותו.

כמסתבר, כאשר דובר בבני משפחתו הקרובים לא שכח הנאשם, כלל ועיקר, מקיומו של החשבון בשווייץ - שלפי עדותו "כאילו לא היה קיים" מבחינתו - אלא דווקא דיווח לבני משפחה אלה על קיומו של החשבון באופן מפורש.

אמור מעתה, כי רק כאשר דובר בדיווח הנדרש לרשות המיסים טחו עיניו של הנאשם מראות; וממילא ברור כי מדובר במטרה להתחמק ממס, כפשוטה.

ה. סוף דבר:

55. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בשבע עבירות של מרמה, עורמה ותחבולה, בניגוד להוראות סעיף 220(5) לפקודה (עבירה אחת לכל שנת מס משנת המס 2003 ועד שנת המס 2009), ובשתי עבירות של השמטת הכנסה מתוך דו"ח, בניגוד להוראות סעיף 220(1) לפקודה (עבירה אחת לכל אחת משנות המס 2010 ו-2011).

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ז, 29 מאי 2017, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי הכרעת דין זו כוללת ציטוטים מתוך ההודעות והמוצגים האחרים, שהוגשו במהלך המשפט, וכן מתוך פרוטוקולי הדיונים ומקורות משפטיים. כל ההדגשות המופיעות בציטוטים אלה **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך הציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.